

NOWINY CZĘSTOCHOWSKIE

DZIENNIK NIEZALEŻNY DLA WSZYSTKICH

WARUNKI PRENUMERATY: Z odnośnieniem do domu 2.— zł. miesięcznie
CENY OGŁOSZEŃ: Przed tekstem 40 gr., w tekście 30 gr., za tekstem 20 gr. mm.
Zagraniczne 50 proc. drożej. Układ 5-szpaltowy. — Drobne ogłoszenia 5 gr. wyraz.

Cena egzemplarza 7 groszy

Redakcja i Administracja: ul. Najświętszej Marji Panny № 23. — Telefon № 3-15. — Administracja czynna cały dzień.

Redaktor i Wydawca: I. SIEMIATYCKI

Nakładem Zrzeszenia Bezrob. Pracowników Drukarskich.

Komuniści francuscy usiłovali opanować więzienie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Paryż, 12. 4.

Wobec zakazu władz francuskich zwołania wiecu przedwyborczego w Saint Etienne, partja komunistyczna wezwala wczoraj swych członków do stawienia się w pobliskim mieście w Vienne, gdzie obowiązki burmistrza sprawuje sympatyk komunistów.

Więc pod gołym niebem przeistoczył się w burzliwą demonstrację, zakończoną atakiem na więzienie. Kilkutysięczny tłum opanował przylegające do więzienia ulice, powznosił barykady, umocnione drutem kolczastym i zajął kilka domów prywatnych, które również zabarykadowano. Następnie komuniści przypuścili szturm do bram więzienia, lecz zostali odparci przez strażników.

Nim nadbiegły posiłki policyjne, komunistom udało się wtargnąć na dach gmachu więziennego, gdzie rozpoczęli zrywać blachę, by następnie przedostać się tą drogą do wnętrza budynku. Zamiarom tym prze-

szkodziła policja wraz z żandarmerją. Komuniści bombardowali policję kamieniami z okien zajętych domów. Są liczni ranni. W mieście odbywały się w ciągu nocy rewizje i aresztowania. Burmistrz miasta Vienne został złożony z urzędu.

Rekonstrukcja gabinetu niemieckiego dopiero po wyborach w Prusach.

Berlin, 12. 4.

Brüning zdecydowany być ma przeprowadzić rekonstrukcję swojego gabinetu po wyborach pruskich.

Celem tego kroku będzie przede wszystkim obsadzenie stano-

wiska ministra spraw zagranicznych Rzeszy. Brüning doszedł do przekonania, że wobec nawału zagadnień, wymagających rozwiązania, nie jest on w stanie łączyć nadal urzędu kanclerza z funkcjami kierownika polityki za-

granicznej.

O osobę przyszłego ministra spraw zagranicznych Niemiec toczy się już obecnie zacięta walka. Kamarylla geheimratów urzędu przy Wilhelmstrasse pragnie zaawansować do roli ministra sekretarza stanu von Bülowa. Kandydatem Hindenburga jest von Nadow, ambasador niemiecki w Angorze, obecnie przewodniczący niemieckiej delegacji rozbrojeniowej w Genewie.

Bülow osobiście nie kwapi się do objęcia stanowiska ministra licząc na stanowisko ambasadora w Londynie, które niebawem opróżni von Neurath z powodu niezadowolającego stanu zdrowia.

Liczne wybuchy wulkanów w Południowej Ameryce.

Mieszkańcom grozi wytrucie wulkanicznymi gazami. Masy popiołu zasypują kraj.

Nowy Jork 12. 4.

Z Santiago de Chile nadchodzi tu alarmujące wiadomości o niebywalej katastrofie, jaka nawiedziła miasta i wsie, położone w Andach.

Od niedzieli rana zupełnie niespodziewanie wznowiły swą czynność trzy wielkie wulkany: Descabezado, Las Yegas i Tinguirica, wyrzucając z kraterów olbrzymie ilości kamieni, popiołu i gazów. Huki podziemne słyszane są nawet w odległym Santiago. Wybuchom towarzyszą ustawiczne wstrząsy ziemi.

W ciągu niedzieli i dnia wczorajszego poczęły wybuchać w Andach liczne inne wulkany, uważane od wieków za wygasłe. Teren objęty wybuchami wulkanów i wstrząsami ziemi ciągnie się na przestrzeni 700 km. od Santiago aż do Concepcion. Cała okolica pokryta jest grubą warstwą popiołu wulkanicznego. Chmura pyłu jest tak gęsta, że słońca nie widać. W wielu miastach musiano przez cały dzień świecić latarnie uliczne.

Ludzie chodzą pod parasolami, inni przewiązali sobie chusteczkami usta i nosy, aby nie wdychać popiołu. Nawet w Montevideo, odległym o 1.300 km, od najbliższego wulkanu pada gęsty deszcz pyłu.

Połączenia telegraficzne z miejscowościami, leżącymi w pobliżu wulkanów zostały przerwane, nie. Istnieje obawa, że są tam bardzo poważne ofiary w ludziach.

Rząd chilijski wysłał eskadrę samolotów w celach obserwacyjnych, która jednak powróciła, nic nie zdziaławszy z powodu gęstych chmur pyłu, zasłaniających ziemię.

Miejscami deszcz pyłu spowodował poważne trudności w komunikacji.

Samochody, a nawet pociągi nie mogły się posuwać w grząskim pyłe. Gdzie komunikację utrzymano, odbywa się ona bardzo powoli wskutek bardzo ograniczonego pola widzenia.

W argentyńskim departamencie St. Raphael warstwa popiołu,

pochodząca z wulkanu Descabezado, dochodzi do 60 cm.

W prowincji Mendoza (Argentyna), na południe od jej stolicy odczuło silne wstrząsy ziemi.

Wskutek ciemności sklepy i banki są zamknięte.

Nawet w Buenos Aires ludność cierpi wskutek przepełnie-

nia powietrza pyłem wulkanicznym.

Z kilku miast w prowincji Mendoza nadeszły do Buenos Aires alarmujące telegramy, domagające się natychmiastowego wysłania butli z tlenem, gdyż wielu mieszkańców zatruło się gazami, pochodzącymi, z wulkanów.

Wszechchińska konferencja w Lojang uchwaliła dalszą walkę z Japonją

Londyn, 12. 4.

Wszechchińska konferencja w Lojang zakończyła wczoraj obrady. Ogłoszone uchwały zjazdu świadczą wymownie, że spokój na Dalekim Wschodzie nie będzie szybko przywrócony. Rezolucja streszcza się w dwu punktach.

W punkcie pierwszym delegaci wzywają rząd chiński, aby wykorzystał wszelkie możliwości wojenne i dyplomatyczne oraz, by wytrwał do końca w walce z tymi, którzy usiłują zniszczyć suwerenność państwa chińskiego, bądź też zamierzają zniweczyć jedność terytorjalno-administracyjną Chin. Żadna u g o d a, sprzeczna z powyższym postulatem, nie może być podpisana.

Punkt drugi wzywa Chińczyków, by niezależnie od przekonai politycznych, udzielili całkowitego poparcia rządowi dla obrony kraju.

Londyn, 12. 4.

Zgrupowana pod Szanghajem 19 armja kantońska, wykonała dziś rano atak na pozycje japońskie. Atak odparto. Eskadry samolotów japońskich zadały chińczykom poważne straty.

Bunt chłopów przeciw komornikowi.

Hamburg, 11. 4.

Podczas zajmowania mebli przez komornika w majątku Brensburg, w północnych Niemczech wieśniacy w liczbie około

500 osób, urządzili demonstrację, zagrażając drogę m. in. ścięciem drzewami. Pomimo większej ilości policji, nie zdołano mebli wywieźć.

Potworna zbrodnia urzędnika Dyrekcji robót publicznych w Kielcach

Onegdaj Kielce zaalarmowane zostały niesamowitym wypadkiem dokonania gwałtu na nieletniej dziewczynie, jakiego dopuścił się urzędnik S. zatrudniony w Dyrekcji Robót publicznych w Kielcach.

Od kilku miesięcy pracowała u p. S. służąca 19-letnia Z. — Onegdaj p. S. dopuścił się na niej ohydnej czynu, drąc w drobne kawałki okrycie i bieliznę. W czasie szamotania się dziewczyna została w okropny sposób zmaltretowana i okrwawiona.

Gdy S. już dosyta ucieszył się swą ofiarą, wyszedł z mieszkania, wówczas półprzytomna Z. dowlokła się do komisarjatu, opowiadając szczegóły tej potwornej zbrodni.

S. został niezwłocznie aresztowany i oddany do dyspozycji władz sądowych.

Tragiczny wybuch zabił 5 osób

Nowy Jork, 12. 4.

W mieście Springfield wydarzył się wczoraj wieczorem

Zniknięcie 2 młodych radomianek.

Radom, 12. 4.

Do policji wpłynął meldunek o tajemniczym zniknięciu dwu młodych dziewczyn: Janiny Wdowskiej i Kazimiery Osieckiej.

Dziewczęta razem spotykały się często z pewnym starszym mężczyzną i onegdaj przepadły bez wieści. Wdowska uciekając z domu, zabrała ojcu 95 złotych.

Istnieje przypuszczenie, że romantyczne i naiwne dziewczęta dostały się w ręce handlarzy żywym towarem.

Rodowód Hitlera.

Wiedeń, 12. 4.

Dzisiejsze nadzwyczajne wydanie dziennika „Sonn-und Montagszeitung” ogłasza korespondencję swego wysłannika, który udał się do Branau, celem sprawdzenia pochodzenia Hitlera. Dziennik ogłaszający metrykalny, z którego wynika, że ojciec Hitlera był dzieckiem nieślubnym i w roku 1877 z powodu pewnej sprawy spadkowej zmienił nazwisko Schickel-Gruber na Hitler. 12 lat później przyszedł na świat Adolf Hitler, który uczęszczał do szkoły realnej, ale ukończył jedynie 3 klasy. Następnie Adolf Hitler był meldowany w Wiedniu, jako student malarz i literat. W 1914 r. był on uznany przy poborze jako niezdolny do służby wojkowej, i dopiero w 1916 roku został wysłany na front zachodni.

Marsz. Piłsudski ma wrócić 15 bm.

W kołach poinformowanych zapewniają kategorycznie, że p. marsz. Piłsudski nie pojedzie obecnie do Londynu, lecz wróci wprost do kraju i że powrót jego spodziewany jest 15 bm. W obecnej chwili, jak wiadomo, znajduje się na morzu, na statku nie polskim. Statek ten zawinie albo do Konstanzy, albo do Trjestu.

Jak się dowiadujemy, mniej więcej w terminie około 15 ma powrócić również do Warszawy p. premier Prystor. Wnioskuje z tego, że p. premier istotnie wyjechał na spotkanie p. marszałka Piłsudskiego.

gwałtowny wybuch w wyniku, którego 5 osób zginęło, a 17 odniosło rany. Wśród zabitych są 4 kobiety.

Policja przypuszcza, że wybuch został spowodowany przez dynamit.

Józef Weyssenhoff laureatem nagrody literackiej m Warszawy.

Warszawa, 12. 4.

Wczoraj jury nagrody literackiej m. Warszawy pod przewodnictwem wice-prezesa Rady miejskiej mec. St. Wilczyńskiego, przyznało tegoroczną nagrodę w wysokości 10 tysięcy złotych znakomitemu pisarzowi polskiemu Józefowi Weyssenhoffowi.

Śmierć 7 osób Autobus runął do kanału

Londyn, 12. 4.

Na przedmieściu Kairu zdarzyła się wczoraj straszna katastrofa. Przepełniony pasażerami autobus po rozbiciu barjery, wpadł do kanału.

Poniosło śmierć 7 osób.

Co piszą inni?

Psychoza

Na marginesie wyborów prezydenta w Niemczech pisze A B C pod pow. tytułem:

Cyfry wczorajszych wyborów świadczą wymownie o szybkich postępach psychozy hitlerowskiej. Nie ulega wątpliwości, że każdy inny kandydat, poza feldmarszałkiem Hindenburgiem, cieszącym się olbrzymim autorytetem osobistym, uległby wczoraj w walce z wodzem „nazistów”.

Coraz bardziej prawdopodobnym staje się, że prędzej czy później, Niemcy będą musiały przejść grype hitlerowską. Nie dlatego, bynajmniej, aby większość Niemców stała zdecydowanie na stanowisku ideologii hitlerowskiej. Przeciwnie, naszym zdaniem, należy przypuszczać, że olbrzymi procent tych, którzy wczoraj oddali swe głosy za wodzem „nazi” nie zna programu hitlerowskiego.

Powodzenie swe zawdzięcza Hitler dwu czynnikom, to znaczy, po pierwsze: panującej w Niemczech powszechnie niewierze w skuteczność stosowanych dotychczas środków naprawy gospodarczej i politycznej, po drugie: pewnemu ryzykanctwu, jakie obudziło się w społeczeństwie pod wpływem kryzysu i depresji.

Spółeczeństwo niemieckie podobne dziś jest do chorego, który, nie znalazłszy pomocy u szeregu powag lekarskich z ryzykanckiem „a może ten coś pomoże”, udaje się do... znachora.

Znachor zaleca „lekarstwa” fantastyczne i awanturnicze, ale chore nie stara się nawet badać racjonalności tych zleceń, wystarcza mu mętna i niejasna nadzieja, że „a nuż, tą drogą dojdzie się do jakichś wyników”.

Wybór Hindenburga nie powstrzyma postępów psychozy hitlerowskiej. Coraz bardziej utwierdzamy się w przekonaniu, że Niemcy mogą być wyleczone z tej psychozy tylko na drodze... smutnych doświadczeń. Jasną jest rzeczą, że doświadczenia takie mogą mieć nieobliczalne następstwa zarówno dla Niemiec, jak i dla całej Europy. Mimo to, kto wie, czy nie należy powiedzieć: im prędzej, tem lepiej...

„Filantropja” wobec bezrobotnych w Sochaczewie

„Robotnik” donosi:

Czytelnicy nasi wiedzą już o różnych, „sanacyjnych” dobrodziejstwach, jakimi „Komitety Bezrobocia” obdarzają bezrobotnych!

Niedawno komitety te wsławiły się pomysłami zatrudnienia bezrobotnych na rzecz gminy i t. p., celem t. zw. „odpracowania” zapomogi.

Starostwo w Sochaczewie zdobyło się jeszcze na zupełnie nowy pomysł, a mianowicie: postanowiło, przy zatrudnianiu bezrobotnych, odliczyć im zapomogę, którą pobrali z Komitetu Bezrobocia(!).

Posłuchajmy tylko. Starostwo Sochaczewskie ogłasza, iż zatrudni kilkudziesięciu bezrobotnych przy sypaniu nasypów przy budowie mostu w Zakrzewie i wału nad Wisłą, i proponuje robotnikom, iż... otrzymają za to na rękę — 1 złoty dziennie a trzy złote potrąci im się za zapomogę, pobraną z Komitetu Bezrobocia(!).

Cóż za pomysłowość!!! Robotnicy nie zgodzili się, naturalnie, na takie warunki pracy; wezwano innych! Gdy i ci odmówili kategorycznie na propozycję starostwa, zaproponowano

im dwa złote na rękę, a dwa złote na conto pobranej zapomogi (!).

Wkońcu „ustalone” zostało, że potrąci im się 50 gr. dziennie na spłacenie zapomogi z Funduszu Bezrobocia, a 50 gr. na ubezpieczenie społeczne?!

Jest to, doprawdy, bardzo szczególny pogląd na charakter owej zapomogi!

Chcielibyśmy tylko wiedzieć, jakie usprawiedliwienie prawne ma starostwo sochaczewskie dla tego rodzaju zarządzeń?

Niezwykły dramat w rodzinie pobożnego chasyda.

Dwie córki—studentki zakochały się w katolikach.

Po samobójstwie jednej z nich nieszczęśliwy ojciec urządza ucztę...

W Piotrkowie mieszka Zelman Horowicz, pobożny chasyd, uprawiający z pietyzmem talmudystyczne praktyki religijne. Z tego też względu rodzina jego cieszy się powszechnym mirem i szacunkiem.

Horowicz ma dwie córki, studentki uniwersytetu w Warszawie. Przed dwoma laty starsza Cala, studentka chemii zakochała się w pewnym chrześcijaninie. Gdy dowiedział się o tem stary Horowicz, wpadł w istny szal, związał swą córkę i przez dwa tygodnie więził ją w swym mieszkaniu. Po dwóch tygodniach udało się dziewczynie zbiec; udała się wówczas do swej przyjaciółki, gdzie otrula się cyanidem potasu. Samobójczyni prosiła przed śmiercią, ażeby o wy-

Nędza i zbrodnia zawsze idą w parze.

Statystyki przestępczości znakiem czasu.

W kilku większych państwach europejskich opracowano obecnie dokładnie statystyki przestępczości za rok ubiegły. Z statystyk tych wynika, że w roku 1931 wszędzie w bardzo dużym stopniu wzrosła przestępczość.

Największy przyrost przypada na przestępczość z chęci zysku. Wzmogły się wszędzie kradzie-

że, włamania oraz napady bandyckie.

Przyczynę tego zjawiska nie trudno jest znaleźć. Kryzys gospodarczy wszędzie zwiększył kadry bezrobotnych, pozbawił tysiące ludzi środków utrzymania. — Wśród aresztowanych za kradzieże, spotyka się bardzo wielu bezrobotnych, których do

przestępstwa pchnęła skrajna nędza. Ludzie ci, z pewnością nie dokonywaliby kradzieży, gdyby im dano pracę.

Ze statystyki angielskiej wynika, że ilość przestępstw w tem państwie w ubiegłym roku wynosiła przeszło 150 tysięcy. Była to cyfra najwyższa w bieżącym stuleciu. Wzrost przestępczości w Anglii był już bardzo znaczny w roku 1930, lecz w ubiegłym roku przybrał jeszcze bardziej niepokojące rozmiary.

Charakterystyczne, że w porównaniu z rokiem 1904, ilość popełnionych przestępstw zwiększyła się w Anglii prawie o 70 tysięcy.

Ciekawe również, że największa ilość przestępstw, popełnionych w Anglii w ubiegłym roku, przypada na mężczyzn, liczących około 30 lat.

Należy przypuszczać, że wynika to z tego powodu, iż osoby, mające dziś około 30 lat, w okresie wojny światowej były dorastającymi dziećmi, pozbawionymi należytej opieki.

Brak dozoru wielu z pośród nich sprowadził na drogę występku.

Gdy sięgniemy do statystyk niemieckich, stwierdzimy to samo zjawisko. — I tam wśród przestępców aresztowanych za kradzieże, czy napady, jest bardzo duży procent osób trzydziestoletnich. W kraju tym, w czasie wojny, dzieci jeszcze bardziej odczuwały brak opieki.

Ogólny wzrost przestępczości w Niemczech jest znacznie poważniejszy, niż w Anglii. Stosunkowo mniej daje się odczuwać wzrost przestępstw we Francji. Jeśli chodzi o Polskę, to do tej pory brak jeszcze dokładnych danych z ostatnich lat. Stwierdzić jednak można już z powi-zorycznych i niedokładnych obliczeń, że i naszego kraju nie ominęła ta sama klęska.

Wzrost przestępczości w okresie obecnego kryzysu gospodarczego, jest powszechnym zjawiskiem.

Co wykazała rewizja ksiąg firmy Schicht Lever?

Naskutek polecenia V Dep. Min. Skarbu, przeprowadzane jest obecnie w koncernie niemieckim Schicht-Lever rewizja ksiąg. Rewizja nie została jeszcze ukończona.

Jak słychać, wykryto bardzo poważne niedokładności w wykazywaniu obrotów.

Również rewizja Kasy Chorych wykryła machinacje, polegające na nieopłacaniu składek od sum, wypłacanych robotnikom za pracę wieczorową. I w tym wypadku firma również „sprytnie” urządziła się, gdyż, zamiast wypłacać przez listę płac, sporządzała wykaz i wypłacała całkowitą sumę jednemu z robotników rzekomo za robotę akordową, ten zaś, po podjęciu danej kwoty, wychodził za bramę fabryczną i dzielił pieniądze między zainteresowanych.

Komu wolno sprzedawać papierosy.

Nowe przepisy o koncesjach

Na podstawie ustawy z dnia 18-go marca r. b. o monopolu tytoniowym ukazało się rozporządzenie ministra skarbu o koncesjonowanej sprzedaży artykułów tytoniowych.

Według rozporządzenia koncesje są przywiązane do koncesjonariuszów i nie mogą być ani odstąpione ani wydzierżawione. Koncesjonariusz musi wykonywać przedsiębiorstwo sam.

To ograniczenie ma na celu zlikwidowanie dotychczasowego stanu rzeczy. Mianowicie bardzo źle ustosunkowani inwalidzi korzystali z kilku a nawet kilkunastu koncesji, odstępowali je

monopolu tytoniowego

osobom trzecim i w ten sposób, nic nie robiąc miały doskonałe dochody. Ustanawia się hurtownie rozdzielcze i rejonowe. Koncesje na handel detaliczny dotyczą sklepów z przeważającą sprzedażą tytoniowych wyrobów, sklepy mieszane, sprzedaż uliczną, sprzedaż domową w zakładach gastronomicznych, sprzedaż okrężną ruchomą.

Za sprzedaż wyrobów tytoniowych otrzymują koncesjonariusze hurtowni rabat, który nie może przekraczać 13 proc. od ceny taryfowej dla wyrobów gdańskich i 8 proc. dla wyrobów zagranicznych. Z wyznaczanego rabatu detaliści otrzymują od hurtownika 7 proc. dla domowej sprzedaży, 9 proc. dla innych przedsiębiorstw detalicznych.

Następnie rozporządzenie reguluje sprawę stałego sprzedawania w godzinach handlu, po obowiązującej cenie, posiadania minimalnego zapasu towarów, utrzymywania lokalu w porządku, wyłączenia ze sprzedaży towarów zepsutych.

Następnie przewidywane są wypadki odebrania koncesji. Odwołania od odebrania koncesji mogą być składane w ciągu dni 14 do ministerstwa skarbu.

Minister Flandin przewiduje katastrofę gospodarczą.

Paryż, 12. 4

W sprawie proponowanej przez Grandiego konferencji 9 ciu mocarstw, minister Flandin oświadczył przedstawicielom prasy, że Francja uważa za zbyt częste zwoływanie tej konferencji.

Francja uważa w dalszym ciągu, iż kamieniem węgielnym systemu odbudowy Europy centralnej jest stworzenie federacji gospodarczej opierającej się na zasadzie preferencji i która możliwa jest jedynie wtedy, o ile wielkie mocarstwa zrezygnują ze swej strony z klauzuli największego uprzywilejowania. Ani Niemcy, ani Włochy nie potrafili udzielić odpowiedzi na ten zasadniczy punkt, bez uregulowania którego wypadki nie mogły posunąć się naprzód. W podobnych okolicznościach Flandin nie widzi korzyści ze zwoływania nowej konferencji.

„Mam wrażenie, ciągnął dalej minister Flandin, że cały szereg mocarstw, wśród których nie ma na myśli Anglii, nie docenia należyte doniosłości sytuacji panującej w Europie centralnej. W chwili kiedy wypadki dojdą do pewnego stopnia rozwoju i sytuacja stanie się bardzo poważna, wszyscy zauważą, że na-

leży czempredziej uczynić cokolwiek dla uniknięcia katastrofy.

W kilku słowach.

— Władze rosyjskie zatrzymały 10 norweskich statków rybackich, które znalazły się na pełnym morzu w obrębie sowieckiego pasa morskiego.

— Według ostatnich obliczeń, straszliwy cyklon, który przeszedł nad Ameryką Półn. spowodował śmierć 193 osób w st. Alabama; w st. Georgia zabitych jest 30 osób i 65 rannych; w st. Tennessee 17 zabitych i 34 rannych; w st. Kentucky 2 osoby zabite, 4 ranne; ogółem zabitych przez cyklon jest 243 osoby i 726 rannych.

Sensacyjny proces w Samborze.

Sąd karny w Samborze przez kilka dni rozpatrywał sprawę 42 lekarzy, inżynierów i adwokatów, oskarżonych o nieprawne zostosowanie w kopalniach naftowych opatentowanego wynalazku. Oskarżeni zostali uniewinnieni.

DRUKARNIA

UDZIAŁOWA

CZĘSTOCHOWA

N. MARJI PANNY Nr. 41.

WYKONYWA:
PLAKATY, AFISZE,
KSIĘGI, PROSPEKTY,
CYRKULARZE,
RACHUNKI,
CENNIKI,
DRUKI FIRMOWE,
NOTY, KALENDARZE,
KOPERTY,
WYDAWNICTWA,
KARTY ADRESOWE,
BILETY WIZYTOWE
I T. P.

CENY MOŻLIWIE NISKIE!
WYKONANIE STARANNE!

Nieśmy pomoc bezrobotnym!

KALENDARZYK

Kwiecień
14

Dziś: Walerjana
Jutro: Anasztazego
Wsch. słońca o g. 4.46
Zachód słońca o 18.28
Długość dnia g. 13.32

Nocne dyżury aptek.

W nocy ze środy na czwartek
dyżurują apteki:
Nowy Rynek—Kościuszki.

Wicewojewoda Bratkowski
w Częstochowie.

W ub. poniedziałek o godz.
12 m. 20 wieczorem do Czę-
stochowy przybył wicewojewoda
kielecki p. Bratkowski.

Celem przyjazdu p. wicewo-
jewody jest omówienie progra-
mu dalszej akcji pomocy bez-
robotnym na terenie naszego
miasta.

Sztafeta do Pana Prezydenta.

Z Częstochowskiego Towar-
zystwa Cyklistów i Motocykli-
stów na posiedzeniu w dniu 6
b. m. postanowiono wysłać w
dniu 3 maja r. b. poczet-sztafe-
towy do Pana Prezydenta Rzeczy-
pospolitej Polskiej. O terminie
wyjazdu będzie ogłoszone w pra-
sie miejscowej.

Przed 1 maja przygotowania
w Komisarjacie Rządu

Władze centralne ogłaszają wkrót-
ce przepisy porządkowe na dzień
1 maja, oraz ustala szczegółowe
trasy pochodów, tak, aby mani-
festanci nie przeszkadzali sobie
wzajemnie.

Ponieważ w Warszawie komu-
niści szykują się do awantur,
nadzór nad stosowaniem się do
programu będzie bardzo staranny.

Przestępczość w Polsce.

Główny Urząd Statystyczny
opracował b. ciekawe dane, do-
tyczące przestępczości w Polsce
w roku 1931.

Jak wynika z tych danych, naj-
większą ilość zameldowań o prze-
stępstwach dotyczyła jak zwykle,
kradzieży, których zanotowano
358 114 w tem 39.730 kradzie-
ży z włamaniem; w ogólnej licz-
bie zameldowano o 6903 kradzie-
żach kolejowych, 454 kradzie-
żach przewodów telegraficznych
i telefonicznych, 9342 kieszon-
kowych, 69,965 z pola i lasu,
oraz 667 kradzieży koni.

Dźwiękowy

Teatr „ODEON“

Od dziś i dni następnych

Najsłynniejszy król sensacji Harry
Piel w swym pierwszym filmie dźwięk.

ON... ALBO JA

NAD PROGRAM: Nowe Aktualności dźwiękowe Foxa.

Szczegóły w afiszach.

Ceny miejsc od 70 gr.

Nowe banknoty
100 złotych.

Polska wytwórnia papierów
wartościowych podjęła na zle-
cenie Banku Polskiego przygo-
towanie do emisji nowych bankno-
tów 100-złotowych. Rozpisany
został konkurs wśród znanych
grafików na wizerunki klisz no-
wych banknotów. Nowe 100-zło-
tówki drukowane będą na spe-
cjalnym papierze włóknistym w
rodzaju banknotów dolarowych,
który nie ulega łatwemu znisz-
czeniu. Banknoty stożłotowe u-
kazać się mają w obiegu w sier-
pniu rb.

Układy z wierzycielami
huty „Pokój“.

Nadzór sądowy nad Huta „Po-
kój“ oświadcza, że wobec wy-
sokości passywów w sumie 156
milionów, z których część jest
zabezpieczona, część zaś ma
być zapłacona akcjami Huty lub
spółki Ferrum, pozostaje około
15 milionów niepokrytych. Za tę
część ofiaruje Huta 50 proc.,
płatnych w ciągu 5 lat z przy-
szłych zysków. Nadzór sądowy
uważa, że opłata taka jest za-
pewniona nawet przy średnim
zatrudnieniu zakładów.

Aptekarstwo pomocne
urzędnikom.

Dotychczas państwo gwaranto-
wało etatowym urzędnikom po-
moc lekarską i finansowało za-
kup lekarstw. Od 1-go b. m. jed-
nak urzędnicy zostali tego sub-
sydium pozbawieni.

Ponieważ państwo było maso-
wym odbiorcą lekarstw, apteki
dawały specjalne rabaty przy za-
kupach urzędniczych. Pomimo
cofnięcia subsydjów, apteki, uw-
zględniając ciężkie położenie
urzędników, postanowiły nadal
dostarczać im lekarstwa po ce-
nach zniżonych.

Tragiczny wypadek

śmierć robotnika,
porwanego przez pas
transmisyjny w fabryce.

W ub. wtorek o godz. 8 ej
rano w kotłowni fabryki Pel-
tzerzy zaszedł tragiczny wypa-
dek w bliżej nieznanych oko-
licznościach ponieważ nie było
naocznych świadków. Ote za-
trudniony tam robotnik 58-let-
ni Antoni Gutowski, zam. na
Stradomiu, najwidoczniej nieo-
strożnie zbliżył się przy pom-
pach do biegnącego pasa trans-
misyjnego i został przezeń
porwany. Skutkiem potężnego
szarpnięcia i rzutu nieszczeli-
wy poniósł śmierć na miejscu.
Ubranie zostało zerwane z ciała
ofiary wypadku przez straszliwe
szarpnięcie pasa transmisyjnego.

Zwłoki zabezpieczono na miej-
scu do czasu przybycia komisji
sądowo-lekarskiej.

Czyja własność?

W II-im Komisarjacie P. P.
znajduje się do odebrania palto,
nieznanego właściciela.

Zezwolenia przywozowe na
towary niemieckie w kwietniu

7-go b. m. odbyło się ścisłe
posiedzenie Centralnej Komisji
Przywozowej, na którym przy-
dzielono zainteresowanym orga-
nizacjom kupieckim kontyngenty
przywozu towarów na miesiąc
kwiecień, między innymi rów-
nież towarów niemieckich. Roz-
patrywane jednak były przeważ-
nie te tylko podania, które zło-
żono jeszcze przed wyznacze-
niem kontyngentów przywozu z
Niemiec. Wśród towarów nie-
mieckich, na których przywóz
zezwolono, główne miejsce zaj-
mują maszyny oraz ich części.

Plenarne posiedzenie Central-
nej Komisji Przywozowej, na
którym zostanie dokonany roz-
dział kontyngentów przywozu to-
warów zagranicznych na cały
drugi kwartał b. r., odbędzie się
w dniu 11 b. m.

Awantury w barakach.

Balik Aniela, zam. w bara-
kach miejskich, zameldowała
policji o pobiciu jej przez Ka-
zimierza Orgańskiego, zam. w
tychże barakach. Dochodzenie
w toku. Również tenże Orgań-
ski pobił Alfreda Urbanek,
zam. w barakach miejskich.

Nowy dziennik rosyjski
w Warszawie.

Rozpoczyna w Warszawie wy-
chodzić nowy dziennik rosyjski
„Ruskoje Slovo“ za 10 groszy.
Wydawcą jego jest ryskie „Na-
sze Wremja“. Pismo wychodzić
będzie równocześnie i w Wilnie.

Nieśmymy pomoc bezrobotnym!

Dźwiękowe „Grand - Kino“

Od poniedziałku 11 kwietnia i dni następnych
Wspaniały film erotyczno-salonowy w wykonaniu plejady
gwiazd europejskich

Marceli Albani, Igo Syma i Angella Ferrari

PRZEŻYCIA JEDNEJ NOCY

NAD PROGRAM: Dodatki dźwiękowe.

Ceny miejsc już od 70 gr. za krzesło! Łoże 1.20 i 1.50.

Anons! Już wkrótce „Romance cygańskie“ z Brygidą HELM

REPERTUAR
teatru i kin

Teatr Kameralny.

we środę 13, czwartek 14 i
piątek 15 kwietnia o g. 6.20
„Piorun z jasnego nieba“.

Dźwiękowy Teatr „Odeon“.

Od dziś i dni następnych:
„On... albo ja“.

Dźwiękowe „Grand - Kino“.

Od poniedziałku i dni następ.
„Przeżycia jednej nocy“ z
Marceli Albani i Igo Symem
w rol. gł.

Kino „Panorama“.

Od soboty 9 kwietnia i dni
następnych „Cuda w górach“.

Nowootworzona

wędliniarnia koszerna 1 Aleja 6.
Poleca codziennie świeże, własne-
go wyrobu wędliny, parówki gorące
z kapustą, konsumcja na miejscu
Z poważaniem D. Goldberg.

Obuwie wszelkiego rodzaju mę-
skie, damskie i dziecięce własne-
go wyrobu poleca firma Sz. NISKI
(Narutowicza nr. 6). Przyjmuje się
również obstalunki i reparacje. —
Ceny przystępne.

Wytwórnia trykotaży Z. Gliksm-
na w Częstochowie, ul. Berka Jo-
selewicza nr. 4 poleca: pullovery,
swetry, rajtuzy, sukienki i ubranka
dziecinne w wielkim wyborze. —
Ceny przystępne. Przyjmuje za-
mówienia z własnej i powierzonej
wełny.

Pracownia gorsetów, pasków lecz-
niczych i biustonoszy „FRANCISZ-
KA“ Częstochowa, Piłsudskiego
11, (dawniej 9). — Przyjmuje wszel-
kie obstalunki i reperacje, oraz
pranie gorsetów. — Ceny przy-
stępne!

Sprzedaż towarów bławatnych o-
raz pracownia kolder watowych
i puchowych L. Gittler, Częstocho-
wa, ul. Piłsudskiego nr. 1. Posiada
stałe na składzie: koldry i podpin-
ki od najskromniejszych do najwy-
kwintniejszych.

Farbiarnia chemiczna i Pralnia
Bielizny p.f. „TĘCZA“ Aleja Wol-
ności 2 (obok kina „Odeon“) Przy-
jmuje się do farbowania i chemicz-
nego czyszczenia wszelką garde-
robę męską, damską, dziecięcą,
futra, koldry, portjery, kapy, dy-
wany, oraz firanki do prania i na-
ciągania, jak również suknie do
plisowania. — Ceny zniżone.

Domy, place, majątki ziem-
skie, gospodarstwa większe i
mniejsze okazują do sprzeda-
nia w największym wyborze posia-
da GRABOWSKI II Aleja 31.

OD ZARAZ do wynajęcia bez od-
stępnego lokal fabryczny, składa-
jący się z 3-ch ubikacji. Zasadni-
cze komorne 800 złotych rocznie,
ul. Piłsudskiego № 17. Wiadomość
u gospodyni.

Dwa światy

SFINKS

Romans
współczesny

2)

(Triumf miłości)

Odziany był w ciemną i brudną marynarkę,
pełną pierza i kurzu.

Z podartych kieszeni wyzierały różne przed-
mioty.

Czynił raczej wrażenie żebraka niż robotnika.
Włosy miał krótko ostrzyżone. Rysy grube i szorstkie.

Cała jego postawa przypominała człowieka
upośledzonego i wykołowanego. Był to najstarszy
syn Sosny, niedołęga i pijak, który ojcu swemu
dużo wstydu i przykrości przysparzał.

— Zmieniłbyś przynajmniej swój piękny strój
na niedzielę i nie pokazywał się ludziom w takich
łachmanach. Obraża Boska! — powiedział stary
Sosna pełen goryczy.

— E, wszystko tam jedno! — odburknął nie-
chętnie Wojciech. — I tak dobrze.

— Zostaw go, ojcze. Jeżeli Wojciech czuje się
dobrze w swoim codziennym stroju, to dlaczegożby
miał go zmieniać — zaśmiała się Zośka.

Wojciech z wdzięcznością spojrzał na siostrę.
Był leniwy, apatyczny i wszelkie przebieganie się
uważał za niepotrzebny wysiłek.

Stary Sosna spochmurniał i podczas całego
obiadu ani razu nie spojrzał w stronę syna. Chociaż
sam w dni powszednie nosił zniszczone ubranie, ale
starał się, aby było zawsze czyste i polatane. Na
niedzielę i święta wkładał na siebie nowy garnitur,

obuwie i czapkę. Wojciech niczem nie przypominał
swego ojca. Nie przejął się jego zasadami i był
zawsze sobą. Starszy od Andrzeja o lat 10, od
Zośki 12, urodził się zupełnie w innych warunkach,
niż jego młodsze rodzeństwo.

Otrzymał on razem ze swoją starszą siostrą,
która była już od kilku lat zameżna, takie wycho-
wanie, jakie otrzymują dzieci dozorców i biednych
robotników. Cała rodzina Sosny zajmowała wówczas
jedną dużą izbę w suterenie, w której rósł i wycho-
wywał się Wojciech. Chodził do szkoły i nauczył
się trochę czytać i pisać. Dla zajęć, jakie miał
w przyszłości piastować, wystarczało to w zupełności.
I nigdy nie przemknęła myśl ani ojcę, ani synowi,
że mógłby pójść inną drogą. Wszystkie rodziny
robotników wychowywały w ten sposób swoje dzieci
i Sosna nie widział powodu zmieniać w czemkolwiek
systemu.

Ale w późniejszych latach, gdy pozyskał zaufa-
nie dyrektora fabryki i dopiął stanowiska woznego
i inkasenta, i w miarę, gdy dochody jego powieks-
zały się, postanowił na prośbę młodszych dzieci,
oddać ich do wyższych szkół. Dumny był, widząc
ich w mundurkach gimnazjalnych.

Bolało go jednak serce, gdy patrzył na swego
starszego syna, pełniącego czynności dozorcę. Ale
wtedy, gdy młodsze rodzeństwo wstąpiło do szkół,
pora nauki dla Wojciecha już dawno minęła.

Sosna odczuwał to najwięcej podczas uroczy-
stości świątecznych, gdy zgromadzona rodzina zbie-
rała się w „lepszym pokoju“, a Wojciech pochmurzył
i zaudrany patrzył z podłogi na całe otoczenie.

Kto wie, jakie myśli rodziły się wtedy w jego
mózgu. Być może tliła się tam utajona nienawiść
do rodzica, że wychował go inaczej niż młodsze
rodzeństwo. Podczas gdy oni spędzali czas nad
książkami i bratali się z ludźmi inteligentnymi, on
spełniał poniżającą czynność dozorcę demowego.
A stary Sosna, patrząc na syna z ubolewaniem czy-
nił sobie wyrzuty: „moja ciemnota nie pozwoliła mu
wspiąć się wyżej i doprowadziła go, przez obcowanie
z ludźmi wykołowanymi, do upadku moralnego.
Nie zdawałem sobie sprawy, że droga do wyżyn
stoi dla wszystkich otworem. Sądziłem, że musimy
iść w ślady ojców naszych. Nie śmiałem nawet
sięgnąć po naukę dla swoich dzieci“.

Co się zaś tyczy samego Wojciecha, to ten
nie zdradzał swych uczuć. Może kryła się
w duszy jego uraza do ojca, zazdrość o siostrę
i brata, może serce jego przepełnione było goryczą,
a być może nawet, że o niczem nie myślał.

Milczał zawzięcie, a z ust jego nigdy nie
wymknęły się słowa potępienia, urazy lub nie-
zadowolenia.

Całe mieszkanie Sosnów składało się z dwóch
pokoików i dużej kuchni. Oddzielne pokoje zajmo-
wali: Andrzej i Zośka.

Pokój Andrzeja przylegał do kuchni i służył
do codziennego użytku rodziny, zaś Zośki należał
całkowicie do niej samej. Był to „lepszy pokój“
i Sosnowa utrzymywała w nim największy porządek.

Dalszy ciąg nastąpi.

Z KRAJU

Rozkoszne gniazdko
w wagonie kolejowym.

Na Dworcu Głównym w Warszawie dyżurny policjant dokonał niezwykłego odkrycia.

W stojącym na jednym z torów pustym pociągu w przedziale oczywiście drugiej klasy, jako że tam miękko i wygodnie, uwiła sobie „gniazdko miłości” parka, złożona z listonosza L. S. i „łatwej” panią Jagnuszewskiej.

Oboje mieli dużo kłopotu z doprowadzeniem swej garderoby do porządku, ale kłopot największy oczekuje ich w najbliższej przyszłości, bo odpowiedzialność za obrazę moralności w miejscu publicznym.

Obłąkany żołnierz

zaatakowany gazami
odurzającymi.

Niezwykły wypadek wydarzył się onegdaj w koszarach 1 p. Legj. w Wilnie.

Żołnierz tego pułku Jodzie-wicz, dostał ataku szału, zamknął się w świetlicy i ostrzeliwał się obiegającym go żołnierzom.

Na wezwanie do poddania się Jodzie-wicz zażądał rozstrzelania plutonowego.

Po dłuższym obłączeniu użyto gazów odurzających. Gdy gazy zaczęły przenikać do świetlicy, Jodzie-wicz popęłił samobójstwo.

Wieści ze świata!

W święta taniej.

Na murach ratusza w małym miasteczku bretońskim, Peillac, zostało wywieszone ogłoszenie treści następującej:

„Każdy napotkany na ulicy przechodzień w stanie nietrzeźwym będzie ukarany doraźnie przez policjanta grzywną 10 fr. W niedzielę i święta obniża się grzywnę do 5 franków.

Pusta trumna w grobie.

W francuskiej miejscowości Jurancon grabarz Eyto, kopiąc wraz ze swym teściem grób, wydobyl nawierzchnię trumny, w której nie było żadnych zwłok ludzkich. Trumna była wypełniona pierzem i blaszanymi pudełkami. Policja wszczęła dochodzenie w tej tajemniczej sprawie, chcąc zbadać, czy ktoś pozwolił sobie na żart, czy też ma się do czynienia z jakąś zbrodnią.

Niemiała przygoda
żony dyplomaty.

Żonę norweskiego ministra pełnomocnego w Bernie Szwajcarskim, Birkelanda, spotkała onegdaj w Berlinie przykra przygoda. Pani Birkeland ogłądała jesienią ubiegłego roku w pewnym magazynie berlińskim futra, ale wyszła, nie nie kupiwszy. Po jej odejściu jakoby właścicielka zauważyła brak jednego futra. Onegdaj właścicielka sklepu, ujrawszy na ulicy panią Birkeland, zaczęła jej głośno, publicznie, zarzucać kradzież. Pani Birkeland, która bawiła w Berlinie tylko w przejeździe z Oslo do Szwajcarii, wsiadła do taksówki i kazała zawieźć się do poselstwa norweskiego, gdzie sprawa została wyjaśniona. Właścicielka sklepu pociągnięta zostanie do odpowiedzialności.

Muzykom nie będzie wolno
przyjeżdżać do Stanów
Zjednoczonych.

Panieżny lęk przed obcą konkurencją zaczyna w Stanach Zjednoczonych przybierać formy wprost groteskowe. Obecnie

istnieje zamiar pedeciągnięcia wszystkich artystów pod miano „robotników kontraktowych”, którym jak wiadomo, wjazd na terytorium Stanów jest wzbroniony. Już obecnie prezydent Hoover podpisał rozporządzenie, uniemożliwiające przyjazd do Ameryki wszystkim „użytkownikom i grajkom, o ile nie są to osoby „wybitnie uzdolnione”. Od postanowienia tego nie będą wyjęci nawet muzycy angielscy.

Wojna przeciw angielskiej kuchni!
Smaczne jedzenie to nie grzech...

W Anglii, jak wiadomo jada się bardzo źle.

Angielskie przeciętne menu jest następujące:

Zupa, albo „clear”, t. j. bez maki, albo „thick” t. j. zaprawiona mąką.

Ryba, gotowana w wodzie bez dodatku jakiegokolwiek sosu.

Rozbet, albo baranina pieczona we własnym tłuszczu, również bez sosu, do tego jarzyny z wody.

Deser z maki, ryżu, lub kasy z bardzo słodką marmeladą.

Takie menu spotkać można w każdej restauracji, każdym mieszczańskim domu, hotelu miejskim, czy wiejskiej gospodzie.

Niezawsze w Anglii jadało się tak monotennie i bezbarwnie. Triumfalny pochód idei purytańskiej w epoce królowej Wiktorji wszczepił w Anglików przeświadczenie, że wszelka przyjemność, a więc i przyjemność smacznego jedzenia, jest grzechem.

Za brak wykwintu zaczęto uważać rozmowy o jedzeniu, a łakomstwo było dozwolone co najwyżej dla kobiet.

Smaczne potrawy nazywano z pogardą „zepsuciem kontynentalnem”, lub francuskim nonsensem.

GROŹBA.

Sztulman odzywa się na dworcu do konduktora, stojącego przed pociągiem:

— Przepraszam pana, kiedy ten pociąg przyjedzie do Lublina?

— Proszę się zwrócić do biura informacyjnego — odpowiada konduktor.

— Uprzedzam pana — powiada Sztulman, — jeżeli będzie mi pan tak niegrzecznie odpowiadał, to pojedę innym pociągiem!

Wtedy to powstało owo purytańskie menu, które po dziś dzień panuje w Anglii.

Ala obecnie znalazła się grupa, składająca się ze smakoszów, gastronomów, kucharzy i pisarzy, którzy postanowili zreformować angielski żoładek, a raczej wypowiedzieli wojnę kuchni angielskiej.

Wyciągnięto stare recepty kuchni angielskiej, poświęcono tej żywotnej kwestji wiele artykułów po gazetach.

Nawet poważny „Times” napisał artykuł wstępny o reformie kuchni.

Zwraca tam uwagę, że Anglija posiada wyjątkowe produkty krajów kolenjalnych, powinna więc, z nich umieć korzystać.

Zobaczmy, jakie będą wyniki tej niezwyklej akcji.

REPERTUAR.

W hamburskim teatrze „Burg” grają w każdą rocznicę śmiesz Schillera „Wilhelma Tella”.

Na każde takie przedstawienie przybywa ta sama miejscowość publicznosci, która gremialnie zasypia.

Pewnego razu repertuar został zmieniony z a m i a „Wilhelma Tella”, wystawien sztuka „Sprzysiężenie w Genui”.

Stary senator Schmidt spotkał jak zwykle, w swojej łozie i obdził się dopiero wówczas, bohaterą rzucając do wody.

— Patrzcie! — zauważył senator, — od dwudziestu lat tego człowieka rozstrzeliwują, a do widocznie dla odmiany wrzucę go do wody!

EMOCJA.

Na niebie widać ogromną palnę. Za miastem wybuchł pożar. Straż ogniowa pędzi co koń w skoczki. Za wozami biegnie tłum ludzi. Między nimi śpieszy także Fingerhut.

— Żeby się tylko znowu nie paliła ta fabryka papieru — mówi do siebie, nie mogąc złapać tchu. — To już widziałem dwa razy.

LOCUM.

Rabinowicz ma zwyczaj, wychodząc z domu, zostawiać w drzwiach kartkę z napisem, gdzie jest, kiedy wróci itp.

Pewnego dnia udał się na pogrzeb przyjaciela i zostawił w drzwiach kartkę:

„Jestem na cmentarzu”. Gdy wrócił do domu, znalazł na kartce dopisek.

„Niech panu ziemia lekką będzie.”

„Cyrulik Warsz.”

Biuro Dzienników i Ogłoszeń

„RENOMA” właśc.

MARJAN ŻUKOWSKI

Częstochowa, Aleja 21.

Telefon Nr. 4-48.

POLECA: dzienniki i czasopisma krajowe i zagr.

SPRZEDAJE: marki stemplowe, pocztowe, weksle, i t. p.

PRZYJMUJE: ogłoszenia do wszystkich pism krajowych i zagranicznych.

Obsługa szybka i solidna.

Unieważnia się zgubioną książeczkę Kasy Chorych w Kielcach na imię Chaima Hirsza Goldfarba.

Pamiętajcie, że tylko czyste ubranie jest najlepszym świadectwem o charakterze człowieka.

Czystość ubrania zachować można tylko przez nabycie

Dobrej szczotki w firmie

OKRAJEWSKI

Kielce, ul. Sienkiewicza

vis à vis cukierni p. Smoleńskiego.

Królowa Margot

ROMANS.

Przekład z francuskiego.

TOM I.

Ja protestantem?... — zawołał Coconnas — jestem katolikiem, równie dobrym, jak nasz Ojciec święty.

La Huriere zwrócił się następnie do hrabiego de la Mole, jakby z zapytaniem; lecz La Mole, czy nie zrozumiał jego spojrzenia, czy też osądził, że lepiej będzie na nie nie odpowiadać — dość, że mileżał.

— Jeżeli, panie La Huriere, nie znasz Jego królewskiej mości króla Nawarry, może znasz pana admirała. Słyszałem, że on w łaskach jest u dworu, i ponieważ wspomniano mu już o mnie, chciałbym więc dowiedzieć się gdzie mieszka.

— Mieszkał przy ulicy de Béthisy, tutaj na prawo — odpowiedział gospodarz z wewnętrzną radością, która jednak odbiła się na jego twarzy.

— Jakte, mieszkał!... — zapytał La Mole — czy się przeprowadził?

— Tak, lecz na tamten świat.

— Co to znaczy?... — wrzasnęli razem La Mole i Coconnas — admirał wyprowadził się na tamten świat!

— Jakte! panie de Coconnas — mówił gospodarz ze złśliwym uśmiechem — pan należysz do stronnictwa księcia de Guise i nie o tem nie wiesz?

— Czego nie wiem?

— Że onegdaj, gdy admirał przechodził ulicą Saint-Germain-l'Auxerrois, koło domu kanonika Pierre-Pilles, wystrzelono do niego z rusznicy.

— I zabito go!... krzyknął La Mole.

— Nie, wystrzał strzaskał mu tylko ramię i urwał dwa palce, lecz spodziewają się, że kule były zatrute.

— Jakte, nędzniku!... — zawołał La Mole.

— Chciałem powiedzieć, że domyślają się — odparł gospodarz — nie kłóćmy się o jeden wyraz; omyliłem się.

I La Huriere, obróciwszy się tyłem do La Mola, z szyderczym grymasem pokazał język hrabiemu de Coconnas, znacząco na niego spojrzawszy.

— Czy być może?... — zapytał Coconnas promieniejąc z radości.

— Czy być może?... — szepnął La Mole w bolesnem osłupieniu.

— Tak, jak już miałem honor panom powiedzieć — odrzekł gospodarz.

— W takim razie — rzekł La Mole — idę do Luwru, nie tracąc ani chwili. Nie wiem tylko, czy znajdę tam króla Henryka.

— Bez wątpienia, wszakże tam mieszka.

— I ja idę do Luwru — powiedział Coconnas. — Czy zastanę tam księcia de Guise?

Zapewne, gdyż przed chwilą widziałem go przechodzącego tędy ze swoją szlachtą.

— A więc pójdźmy, panie de Coconnas — rzekł La Mole.

— Słute panu — powiedział Coconnas.

— A kolacja, panowie?... — zapytał La Huriere.

— A!... ja może będę wieszerał u króla Nawarry — powiedział La Mole.

— A ja u księcia de Guise — dodał Coconnas.

— Ja zaś — rzekł gospodarz, odprowadzając wzrokiem swych gości, którzy udali się w stronę Luwru — pójdę wyczyścić szyszak przygotować rusznicę i wyostrzyć halabardę. Niewiadomo bowiem, co się może wydarzyć.

Rozdział V.

Coconnas i La Mole, zapytawszy pierwszego spotkanego przechodnia o drogę do Luwru, udali się, według otrzymanego objaśnienia, ulicą d'Averon, następnie przeszli Saint Germain-l'Auxerrois i wkrótce znaleźli się przed zamkiem, którego zewnętrzne kształty wież, zaczęły już spływać się z horyzontem, który pokrywał się ciemnościami nadchodzącej nocy.

d. c. n.